

Voor vanavond heb ik twee onderwerpen aangaande windturbines:

1. Wat weten we over de schadelijke stoffen van de rotorbladen van windturbines.
2. Wat vertellen de leveranciers ons hierover.

Helaas blijkt dat er nog steeds geen duidelijk en eenduidig beeld is over de schadelijkheid van windturbines ten aanzien van de veiligheid en gezondheid van mens en dier in de omgeving van een windpark.

Wel wordt er steeds meer duidelijk maar steeds moeten dan burgers of actiegroepen aan de bel trekken om dat breder bekend te krijgen.

Zo worden ook de effecten van de slijtage van de rotorbladen op de omgeving steeds duidelijker.

Deze bladen van gigantische afmetingen worden gemaakt van een thermoharder.

1

In tegenstelling tot thermoplasten is dit een niet herbruikbare variant van plastics en bestaat dit uit een chemisch samengestelde hars die met een chemische harder wordt gemengd. Dit mengsel wordt dan in vloeibare vorm in een mal met vele lagen glasvezelmatten gegoten. Deze glasvezelmatten raken doordrenkt met dit hars.

Na uitharding, verlijming en afwerking van deze rotorbladen wordt er een coating op aangebracht ter bescherming tegen de corrosie door zon, regen, hagel, et-cetera.

2

Deze bladen moeten minimaal 15 jaar meegaan en dan moeten ze worden afgevoerd. Zoals eerder aangegeven is het materiaal niet herbruikbaar en zullen deze bladen van ruim 80 meter lengte en een gewicht van bijna 40 ton óf worden vermalen óf in zijn geheel worden ingegraven in gigantische afvalvelden. Daar zullen ze tot in lengte van dagen blijven liggen en zullen de chemische reststoffen langzaam doorsijpelen naar het grondwater met alle gezondheidsrisico's van dien.

3

Het andere grote gevaar zit in de slijtage (erosie) die optreedt tijdens het gebruik van deze bladen.

4

Door wrijving met de lucht en weersinvloeden zal de bescherm laag deels verdwijnen en samen met een deel van het basismateriaal als fijnstof door de wind worden verspreid over een groot gebied rondom de turbine.

5

Ook tijdens onderhoud aan de bladen ontstaat er veel schadelijk schuurstof dat zich vrij kan verspreiden en wat te denken van afgebroken of afgebrande turbinedelen.

6

Dit soort rampen zijn zwaar vervuילend.

7

Het RIVN heeft in een eerste onderzoek (de "quickscan" uit 2022) tot wel 14 kilogram microplastics per turbine per jaar gevonden en dringt aan op nader onderzoek.

8

Dit fijnstof is toxisch en niet afbreekbaar en valt onder de groep PFAS.

Bisfenol-A is slechts een van de bekende varianten van deze groep en inmiddels wordt steeds duidelijker dat in grote gebieden de bewoners nu al veel te veel van deze niet-afbreekbare stoffen in hun lichaam hebben.

Kankervarianten, verhoogd cholesterol en voortplantingsdefecten zullen het gevolg zijn en helaas zal dat zichtbaar worden als de veroorzakers zoals windturbines langer in de woonomgeving staan.

Dit moeten we niet willen in onze woonomgeving!

Wat zeggen de fabrikanten hierover?

7

Namens BLP heb ik beide fabrikanten die door de projectgroep in de VKA genoemd zijn benaderd en gevraagd om informatie.

Dat zijn Vestas en Nordex die beide een Nederland salesvestiging hebben.

Mijn vraag was om aan te geven hoe zij als producent aan kunnen tonen dat rotorbladen (maar ook andere gevaarlijke stoffen die gebruikt worden in een windturbine) geen gevaar opleveren voor omwonenden van een turbine.

Deze gegevens horen zij beschikbaar te hebben als deel van de productaansprakelijkheid die wettelijk vereist is en moeten zijn gebaseerd op een zware risicoanalyse.

Bij veel producten kennen we het als de “CE-verklaring”, herkenbaar met het CE-symbool op veel van de producten die wij thuis gebruiken.

Een CE-markering zegt dat het product voldoet aan de eisen voor veiligheid, gezondheid en milieu van de EU. De basis voor een productcertificering is een risicoanalyse.

Daarin zouden alle risico's ten aanzien van veiligheid en gezondheid in beeld moeten zijn gebracht en ook afgewogen tegen geldende normen.

Helaas bleek dat, na herhaalde verzoeken, deze informatie niet “kon” worden verstrekt door de vertegenwoordigingen in Nederland.

Nog sterker, ik werd door beide leveranciers verwezen naar de toekomstige eigenaren, in dit geval het Windcollectief.....hun potentiële klant dus!

Dit is natuurlijk een zeer vreemde en onacceptabele opstelling en mogelijk willen ze de omgeving niet wijzer maken dan nodig.

De vertegenwoordiging van Vestas zette zelfs de heer van den Hurk, zoals u weet de voorzitter van het Windcollectief, op de cc van de e-mails.

Natuurlijk heb ik de heer van den Hurk gevraagd de informatie te verstrekken en hem zelfs uitgenodigd in gesprek te gaan met BLP.

Zoals verwacht.....Geen informatie en geen reactie op de uitnodiging.

9

Gezien het feit dat de leveranciers voor de omwonenden van hun windturbines niet open zijn met het verstrekken van informatie ten aanzien van de veiligheid- en gezondheidsrisico's van hun product lijkt me het een taak van de Raad niet verder mee te werken aan het opzetten van een groot windpark in de duurzame polder.

STOP DEZE ONZALIGE ONTWIKKELING !!!

Dank voor uw aandacht en veel wijsheid toegewenst.